759/06

Den 25. oktober 2006 blev i sag nr. 66.792:

xxxx xxxxxxxx xxxxxxxxxx
xxx xxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager ved sin moder over selskabets afvisning af at genoptage vurderingen af klagerens méngrad efter et ulykkestilfælde den 7/11 1994.

Selskabet har afvist genoptagelse med henvisning til forsikringsaftalelovens § 29, ligesom selskabet har afvist, at der er sket en forværring af tilstanden.

Det fremgår af sagen, at klageren den 7/11 1994 var udsat for et ulykkestilfælde, idet hun faldt ned ad en kældertrappe og pådrog sig et brud på venstre hånd. Skaden blev anmeldt til selskabet i oktober 1995, og selskabet anerkendte ulykkestilfældet som dækningsberettigende. Selskabet vurderede imidlertid, at méngraden som følge af ulykkestilfældet var mindre end 5 %.

Sagen blev forelagt for Arbejdsskadestyrelsen, som ved udtalelse dateret 24/2 1998 vurderede méngraden til 8 %, idet det blev anført, at de varige følger i venstre hånd vurderes til 3 %, men da klageren har en medført lammet højre arm, vurderedes den samlede nedsatte funktion til 8 %. Selskabet fastholdt herefter afslaget på udbetaling af erstatning, hvilket klageren indbragte for Ankenævnet for Forsikring.

På foranledning af klagerens advokat blev Arbejdsskadestyrelsen anmodet om at revurdere den fastsatte méngrad. Advokaten påpegede bl.a., at styrelsens udtalelse var baseret på en speciallægeerklæring, som var behæftet med mange fejl, bl.a. var der flere steder i erklæringen byttet rundt på højre og venstre hånd. Styrelsen fandt det rigtigst, at foretage en fornyet vurdering af klagerens gener baseret på en ny speciallægeerklæring. I udtalelse dateret 17/3 1999 vurderede Arbejdsskadestyrelsen méngraden i venstre håndled i sig selv til 8 %. På baggrund heraf udbetalte selskabet den 29/3 1999 ménerstatning til klageren svarende til 8 %. Nævnets sekretariat henlagde herefter sagen, hvilket blev meddelt klageren ved skrivelse af 6/7 1999. Klageren erklærede sig den 8/7 1999 indforstået med, at sagen blev henlagt.

Ved skrivelse af 13/11 1999 anmodede klageren selskabet om at genoptage sagen, idet hun tilkendegav, at hun var af den opfattelse, at den fastsatte méngrad var for lav. Selskabet afviste ved skrivelse af 8/12 1999 at genoptage sagen.

Ved skrivelse af 6/3 2004 anmodede klageren ved sine forældre på ny selskabet om at genoptage sagen. Selskabet meddelte ved skrivelse af 27/4 2004 til klagerens forældre, at et eventuelt krav var forældet, hvorfor selskabet afviste at genoptage sagen. Klagerens forældre indbragte efter yderligere korrespondance med selskabet sagen for Ankenævnet for Forsikring ved klageskrivelse dateret 17/5 2005.

Spørgsmålet om klagerens méngrad har på ny været forelagt for Arbejdsskadestyrelsen, som ved udtalelse dateret 22/5 2006 uændret har vurderet følgerne efter ulykken til en méngrad på 8 %.

Sagen har været forelagt Patientforsikringen og Patientankenævnet, som har udtalt, at klageren i forbindelse med behandlingen af sin håndskade ikke er påført erstatningsberettigende skade i henhold til patientforsikringsloven. Klagerens forældre rettede henvendelse til advokat, som indbragte sagen for Østre Landsret, og Retslægerådet blev i den anledning anmodet om at besvare en række spørgsmål. Af udskrift dateret 29/3 2005 fra Østre Landsrets retsbog fremgår, at klagerens advokat ved skrivelse af 11/3 2005 hævede sagen.

Klagerens forældre har på vegne af klageren over for nævnet gjort gældende, at selskabet skal trække påstanden om forældelse tilbage og foretage en kvalificeret fastsættelse af méngraden på baggrund af de fremlagte lægelige oplysninger. Klageren har i skrivelse af 18/9 2006 til nævnet anført:

"Arbejdsskadestyrelsen

Afgørelsen blev truffet d. 22. maj 2006 - stadig med mén kun 8 %. Man har ikke ønsket at tage i betragtning, at det drejer sig om en patientskade (en **ubehandlet** Colles Fraktur Tp 2). Styrelsens lægekonsulent er S.B. (også i okt./nov. 2000). Vi mener, at han må være inhabil, idet vores daværende advokat T.B. var i forbindelse m. ham m. henblik på hans assistance til at formulere spørgsmål til Retslægerådet, hvilket han frasagde sig, da han var konsulent v. ASK.

Hvad angår méngraden kan vi stadig ikke få 8 % til at passe med de svære følger, som vores datter har efter sit håndledsbrud. Nu taler Patientskadeankenævnets lægekonsulent om **refleksdystrofi** og **betydelig påvirket funktion i håndleddet** (ref. 26.04.06). Vi mener derfor m. henvisning også til s. 8 i C.F.L.'s erklæring dt. 16.08.00, at den rette méngrad bør være 'svære følger' = 30%. (funktionstab iflg. méntabel). Men her skal vi åbenbart også til domstolene ? - og iflg. advokat S.K.J. er dommerne ikke læger ?

Dette er et Kafkask system ! Det er rystende og skræmmende, at en offentlig instans under Sundhedsministeriet uden at blinke vil hævde:

- at det ikke er nye oplysninger, som berettiger til en genoptagelse af sagen, at vi nu i 2006 fremlægger beviser for, at det drejede sig om en dorsal vinkling på 19 gr. (og ikke som tidl. afgørelser har været truffet efter fejlagtigt 8/10 gr.).
- at man alligevel m. disse nye oplysninger fastholder, at man ikke har påført SKL en patientskade, når man undlader påpladssætning af de forskudte knogler.

Denne sag er en beskrivelse af det offentlige patientklagesystem, når det er værst!"

Klagerens forældre har i skrivelse af 18/10 2006 til nævnet supplerende anført:

"Til Deres forelæggelse af sagen for nævnet skal vi yderligere henlede opmærksomheden på vedlagte fra Patientforsikringen dt. 12. okt. 2006 ang. 'mangelfulde journaler'. Vi er af den overbevisning, at de mangelfulde og fejlagtige journaler fra KAS G. har været medvirkende til, at denne sag er trukket sådan i langdrag. Desuden er de medvirkende til, at SKL har fået afgjort en forkert méngrad v. ASK.

Imidlertid regner vi med, at de seneste offentliggørelser fra Patientforsikringen 'Bedste specialiststandard v. behandling af underarmsbrud' … vil medføre, at vi får medhold i, at der foreligger en patientskade iflg. PFL § 2, stk. 1, nr. 1., når man ikke har reponeret en Older type II, og når bruddet under behandlingen er skredet mere end 10 grader uden at man har grebet ind.

Vi vedlægger en kopi af vort brev d.d. til KAS G., og skal orientere Dem, når mødet har fundet sted.

Vi må gå ud fra, at den korrekte méngrad - når vi får medhold i, at der foreligger en patientskade - vil blive fastlagt af Patientforsikringen/Patientskadeankenævnet."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 13/8 2005 til nævnet anført:

"**Begrundelse**

Forsikrede anmoder den 13. november 1999 om at få genoptaget sin sag, som et halvt år for inden var afgjort med 8 % i Arbejdsskadestyrelsen. Der var ikke nye lægelige oplysninger, der kunne begrunde en ny forelæggelse for Arbejdsskadestyrelsen. Derfor meddelte vi forsikrede, at vi ikke kunne genoptage sagen på det foreliggende grundlag.

Forsikrede har ikke anfægtet vores afslag af 8. december 1999. Hun har heller ikke indledt retslige skridt, eller på anden vis opnået tilsagn om yderligere erstatning, jf. Forældelsesloven § 2. …

Ny anmodning om genoptagelse modtages den 6. marts 2004. Der er fortsat ikke nye oplysninger om væsentlig forværring af følgerne efter skaden den 7. november 1994. Derfor må vi fastholde, at der ikke er grundlag for en genoptagelse af sagen.

Forsikrede oplyser, at detaljer om behandling og mangel af samme først er blevet dem bekendt i 2003. Oplysningerne der refereres til er imidlertid kun relevante i forbindelse med sagen i og imod Patientklagenævnet, men ikke til en vurdering af det varige mén.

Den 28. marts 2005 modtager vi kopi af speciallægeerklæring fra C.F.L. Undersøgelsen er fra den 25. april 2000. Vore læger vurderer ikke, at erklæringen ændrer afgørende ved den af Arbejdsskadestyrelsen tidligere fastsatte méngrad. Desuden er oplysningerne forældede, da forsikrede siden 2000 har været bekendt med indholdet af erklæringen. Derfor er erklæringen og dens oplysninger forældet i forhold til en revurdering af méngraden. Forældelsen er indtrådt med udgangen af 2002, jf. FAL § 29.

Konklusion

Når vi ser på den omfattende korrespondance og de lægelige akter der har været vedlagt, så har vi måttet konstatere, at det kun har været få af oplysningerne, der har haft relevans for vurderingen af, hvorvidt der er sket en forværring. Af de oplysninger er der ingen, der har beskrevet en væsentlig forværring af følgerne efter skaden den 7. november 1994. Samtidig har vi noteret os, at oplysningerne er forældede, jf. FAL § 29.

Derfor fastholder vi vort afslag om en genoptagelse af sagen, herunder en revurdering af Arbejdsskadestyrelsens afgørelse fra den 17. marts 1999."

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af sagen, herunder de lægelige oplysninger samt afgørelserne fra Arbejdsskadestyrelsen, finder nævnet ikke grundlag noget for at kritisere, at selskabet med henvisning til forsikringsaftalelovens § 29 har afvist at genoptage sagen som sket.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

udskriften bekræftes

Henning Jønsson